

Grenzen gesteld aan vragen voor wethouders

Westlandse politici mogen de 'regerende' wethouders alles vragen, maar niet te veel. „Zomaar alle stukken, mailtjes of appjes van de laatste twee decennia opvragen, kost te veel ambtelijke tijd.”

Dit heeft het Westlandse bestuurscollege besloten, omdat de afgelopen tijd steeds vaker om dit soort, wat formeel heet, ruim algemene inlichtingen wordt gevraagd. „Zeer omvangrijke en arbeidsintensieve verzoeken kunnen dan onevenredig beslag leggen op de ambtelijke capaciteit.”

Raadsleden mogen in principe alles vragen, maar die verzoeken

moeten wel proportioneel en uitvoerbaar zijn. Bovendien wijst het college er op dat in de gemeentewet exacte regels staan welke inlichtingen kunnen worden verstrekt. Zomaar in het wilde weg vragen stellen, kan niet. Die moeten specifiek zijn.

„Niet alle versies van documenten zullen worden vrijgegeven. Notulen van collegevergaderingen worden nooit verstrekt, dat geldt ook voor de e-mailberichten tussen collegeleden onderling. Berichten tussen ambtenaren onderling in principe ook niet. Die tussen bestuurders en ambtenaren vanzelfsprekend wel.” Te brede en te

ruime verzoeken om inlichtingen kunnen dan disproportioneel worden verklaard.

Een raadslid op zoek naar meer informatie heeft een aantal mogelijkheden, bijvoorbeeld het stellen van zogenoemde artikel 42-vragen. Veelal zijn die actueel en politiek. Daarnaast kan de lokale politicus ook ambtelijke ondersteuning vragen over technische en niet-politieke zaken. Dan zal een deskundige ambtenaar mondeling of schriftelijk bijspringen.

Ten slotte is er de mogelijkheid om bredere lokale inlichtingen in te winnen.

– Rien van den Anker